

какъвъ нататъченъ превратъ. Въ националното събрание, Робеспьеръ поддържалъ постоянните събрания на секцийтъ; въ градътъ по сжщото направление агитиралъ Дантонъ, който ся ползувалъ съ голъмо влияние въ клубътъ на корделиеритъ, въ когото засъдавали най крайните якобинци. А пакъ Маратъ, пообикновението си, пълнилъ вѣстникътъ си съ проклѣтій и угрози по този въпросъ. Но и между демократитъ захванали да ся обнаружватъ несъгласия. Бриссо, който тогава билъ членъ на общинския съвѣтъ, и послѣ станалъ единъ изъ предводителитъ на жирондиститъ, захваналъ да говори и пише противъ постоянните събрания на секцийтъ. Това го смразило съ чиститъ демократи, и отъ тогава, демократитъ рѣшително престанали да го считатъ за свой съюзникъ. Този нѣтъ, буржуазията одържала пълна побѣда, защото демократическата партия била твърдъ слаба въ националното събрание, а въ градоветъ агитаторитъ още не успѣли да продадѣтъ на многочисленнитъ си послѣдователи единство неорганизацията необходимо за успѣхътъ на насилствения превратъ. Градското управление било расположено по планътъ на либералитъ ⁽¹⁾ и постоянните събрания на секцийтъ били отстранени. Избиранieto на градскитъ власти сжщо тѣй доставило пълно тържество на либералитъ: Бали изново билъ избранъ за меръ,

⁽¹⁾ Думата либералъ въ краятъ на миналото столѣтие не била употребителна, но азъ ще си позволя да наречъ тѣй политецитъ на буржуазията, за да ги отличъ отъ якобинцитъ, корделиеритъ и другитъ предводители на пролетариата, които азъ ще наричамъ *демократи*.